

Ako dudkovi Chocholúšikovi narástol chochlík

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Dudok Chochlatý, zvaný Chocholúšik, patrí k najvernejším obyvateľom lesného i lúčneho zátišia dolinky Olinky. Všetky stvorenia ho tu veľmi dobre poznajú, najmä podľa nápadného chochlíka. Najradšej sa prechádza po lúke, kde snorí po slimákoch a chrobáčkoch.

Keď sa raz takto prechádzal pomedzi trávu, stretol sa s vretenicou Retiazkou. Nebol by si ju vôbec všimol, keby sa nebola zavlnila a zasipela: - Čššo ma vari nevidíššš?

Dudok Chocholúšik - dudok chochlatý

- To je pravda, - súhlasila vretenica Retiazka. - Neznamená to však, že sa neplazím pomedzi trávu, keď sa Slnko Zlatoviečko práve neusmieva z oblohy. Často zaliezam do svojej nory až vtedy, keď v dolinke Olinke nastane súmrak. No a ty dobre vieš, že vtedy je už Slnko Zlatoviečko ďaleko za horami.

- Prepáč mi, že som to o tebe nevedel, - ospravedlňoval sa dudok.

- Och, ale som sa ťa naľakal! - zvolal vydesený dudok Chocholúšik. - Skoro mi srdiečko vyskočilo z hrude, tak si ma vystrašila. Ved' ešte ani len Slnko Zlatoviečko nevyšlo nad horu a ty sa tu už plaziš. Odkedy ty vyliezaš zo svojho podzemného úkrytu ešte pred východom Slnka Zlatoviečka?

- A tebe kto povedal, že ja vychádzam zo svojej diery až vtedy, keď svieti Slnko Zlatoviečko? - spýtala sa dudka Chocholúšika vretenica Retiazka.

- Všetci podnájomníci dolinky Olinky to o tebe vedia, ako rada sa vyhrievaš v horúcich lúčoch Slnka Zlatoviečka. - odvetil dudok Chocholúšik.

NA TÚRU S NATUROU

- *To nevadí, - odvetila vretenica Retiazka. - Keď však už tak s tebou klebetím, tak by som sa i ja rada dačo o tebe dozvedela. Mohol by si mi povedať, prečo ti na hlave narástol taký veľký chochlík, akým sa nemôže v dolinke Olinke pochváliť žiadny iný vtáčik?*

- *Nie je to nijaké tajomstvo, - odvetil dudok Chocholúšik. - Nuž s mojím nápadným chocholčekom je to takto. Vždy keď som sa rozčúlil, postavilo sa mi na temene hlavičky perie dupkom. Postupne mi pierka na vrchu hlavy rástli a rástli, až sa mi z nich vytvoril takýto chochlík. Keď som spokojný a nič ma nerozčuluje, tak ho mám pekne zložený a je veľmi nenápadný. Keď sa však nahnevám, postaví sa mi dupkom do vejárika. Podľa toho, či mám chochlík zložený alebo roztvorený, každé stvorenie dolinky Olinky pozná, či som spokojný alebo ma niečo poriadne najedovalo.*

- *No vidíš, ja som zase toto o tebe vôbec nevedela, - povedala vretenica Retiazka. - Je dobre zavše sa porozprávať so svojimi susedmi, aby sme sa čosi o ich živote dozvedeli.*

- *S tým s tebou súhlasím, - vravel Chocholúšik. - Niekedy sa o niektorých stvoreniach prababičky Prírody povrávajú rôzne nepekne klebety, ktoré sa vôbec nezakladajú na pravde. Len nedávno som sa takto rozprával s vlkom Tulákom, ktorého všetky zvieratká neprávom ohovárajú. On veru nie je vôbec taký zlý, ako nepekne sa o ňom v dolinke Olinke hovorí. Vretenica Retiazka sa ešte chcela dudka Chocholúšika na niečo opýtať, no ponad lúčku preletel krahulec Čiernopazúr. Dudok Chocholúšik sa ho veľmi naľakal a vyletel do koruny strýka Buka. Tam sa ukryl medzi lístím, aby ho krahulec nezbadal. Vretenica Retiazka sa lenivo odplazila do svojho podzemného domčeka, kde prespáva každú noc i dlhočiznú zimu.*